

Յ Ա Ր Ա Թ Ա Ր Ե Ր Բ

Ազգային, Քաղաքական, Բնակչության եւ Զուարժալիք

ԺԴ Տարի, Թիւ 39

4 Ապրիլ, 1898

ՊԱՑՄԱՆՆԵՐ. — Ծաղիկի բաժանուղացինն է Տարեկան՝ Պոլ-
սոյ համար 40, Գուտուներու համար 50 դրամ. : Անցամանայ Պոլ-
սոյ համար 25, Գուտուն այ համար 30 դրամ. : **Համբ 30 ֆարայ:**
Բաժանուղացուրի նրա թիւի վեց է, տարեկան բաժանուղները պի-
տի ստանակ 52 եւ Անցամանայները 26 թիւ Ծաղիկի : Պոլտատիւնն
Քառունի յանձն կ'ունեն համուցանել բաժանուղներու վնասներ,

ԵՐԱՐԱՐ

ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԱՐԵ՞Ա

Վաղիւ հազիւ թէ արշալոյս կակսի երեւիլ, սըր-
տեր կը տրոփին, զարմա՞ք, երկու ահեղ կուտակ-
ցութեանց իւրաքանչիւրին սրտեր, մին ահեղ, վասն
զի ունի բահանայապետներ, դպիրներ, ծերեր, փա-
րիսեցիներ, տաղուկեցիներ եւ իշխաններ, ժողո-
վըրդեան յոյժ մեծազոյն մասն յիւր կողմ, իսկ միւսն
եւս ահեղ, թէեւ փոքրամիւր, եւ հազիւ բանի մը
հատ իշխաններ ունի, այլ սակայն ահե՞ղ, վասն զի
Յիսուսի աստուածայնութիւնն ունի յիւր կողմ, հա-
ւա՛տք թէ Յիսուս պիտի յաղթէ մահուն, թէ նս որ
մեռեալներու կեանք տոււաւ, կարելի՞ է որ յաղթուի
մահէն։ Մրտեր կը տրոփին, մանուանդ քանի մը
կիներու սրտեր, որք անհամերէ կ'սպասն առաւօտ-
եան, որպէս զի երթան իրենց վարդապետին եւ բա-
րերարին՝ որ մեռած էր առանց օծութեան, առանց
օրինութեան՝ երախտապարտութեան եւ յարգանց
վերջին պարտքը կատարել. հէ՞ք կիներ, որք եթէ
այս իրենց պարտքը կատարած լինէին Յիսուսի թաղ-
ման պահուն՝ զուցէ ժողովրդական կատաղութիւնը
բզբսէր զիրենք, ուստի առ ահի՝ Յիսուսի թաղման
միայն յուղարկաւոր եղած էին։ Դիմէին այդ կիներ
թէ Յիսուս եթէ ոչ Աստուած, զէթ մարգարէ էր,
ուստի Յիսուսի մարմնոյն զնու օծութիւն մը տալ
արժան կը համարէին, այլ սակայն երկիւղն այդ
մտածումը յետաձգել տոււաւ այդ կանանց, եւ սպա-

սել կատաղի եւ մոլեզին կրից հանդարտութեան։
Ուստի Յիսուսի մահուան երկրորդ օրը շատ կանու-
խէն դէպ ի Յիսուսի գերեզմանը կը յառաջանան,
մտալով միանգաման թէ ո՞վ տէրունական
գերեզմանի ահազին քարն ի բաց պիտի թաւալէ, զի
իրենք ոյժով տկար էին, տռանց մտածելու միան-
գաման թէ հոն զինուորներ կային բահանայապետէն
կարգուած, որք պիտի թոյլ չտային կնքուած տա-
պանաքարին դպշելու տռանց բահանայապետական
հրամանի, բայց թէ այս իւղարկեր կանանց խորին
եւ անկեղծ հաւատըն արդեօք կը թողո՞ւր մտածել
այդ բանին վրայ։

Խակ Յիսուսի մայրն ո՞ւր է, մինչդեռ այդ օտար
կանայը Յիսուսի գերեզմանին եւ մարմնոյն յարգանք
մը ընել կը մտածէին, ո՞ւր է նս։ Միթէ Յիսուսի՝
իւր այս մէկ հատիկ զաւկին գերեզմանն ու մարմնն
անարժա՞ն էին մայրէնի սիրարորդոք աչերէ կաթ-
կրթուած արցունքներու։ Միթէ միայն վիշտն էր
արգիլով զջիրամայրն իւր այս անհրաժեշտ պարտա-
կանութիւնը կատարելէ։ Բայց ամենօրինեան այս
կին վշտէ կամ ահէ վախցողներէ չէր, զի այս կինն
էր, որ երբ լսեց թէ իւր Որդին ի խաչ կը հանուի,
յուսանատարար տան մէջ վախուած չննաց, վասն զի
զիտէր, շատ կանուխէն զիտէր, թէ իւր սիրուը պի-
տի ծակծէիէր, զիտէր, զի իւր զաւկին զեռ բառա-
նօրեայ եղած մատանակ լսած էր Սիմէսնէ, թէ « Եւ
ընդ քո իսկ անձն անցցէ ուուր »։ Դիմէր, թէ իւր
Որդին ինչպէս շատ անզամ Առաքելոց եւ հաւատա-

ցելոց զրուցած էր իւր երկրաւոր կենաց կատարսածը, իրեն եւս իրրեւ ազնուագունի մօր մը, մօր շնորհաւոյ, յայտնած էր, թէ պիտի նախատուէր, թէ անարգուէր, եւ մահուան պիտի դաստավարուէր: Դիտէր թէ նա պիտի խորտակէր մահու զօրութիւնը, պիտի կործանէր չարին իշխանութիւնը, պիտի չափաշխիէր դժոխքը եւ դրախտին դռները պիտի բանարարդարոց առջեւ, եւ հոն պիտի մտնէր իւր հետնունինալով մարդոց ամենէն ամբարիչոր, աւագանմը ի ցոյց հաստատութեան իւր բանին թէ «Որ հաւատայ, կեցցէ», Դիտէր թէ իւր Ռոդին յարութիւն պիտի առնէր խայտառակերու համար ապիկաստ եւ անիբաւ Թշնամիներու բանակը, որք հեթանոսի մը — Պիղատոսի — մատնեցին, վասութեան ամենածայրայիկ չարախոսութեամբ, եւ պիտի երեւէր իւր սիրելեաց, յարուցեալ ի մեռելոց, եւ ինքեան եւս, որ մայրն էր աշխարհս լուսաւորոց Արեւուն, պիտի երեւէր, որինն այլ եւս ի՞նչ հարկ կար իրեն երթալ ի գերեզման, եւ հասարակ մահկանացուի մը գերեզմանն համարելով «մեռելոց» ի պաշտօն եւ յարգանք տալ նմա, որ համարձակ արտասահմած էր թէ «Ես եմ յարութիւն եւ կեամբ, որ հաւատայ յիս, թէեւ մեռանիցի, կեցցէ ի յաւիտեան»: Եւ թէ «Զի ես կենդանի եմ եւ զուք կենդանի լինելոց էք»: Աւրինն Տիրամայրն եթէ ի գերեզման երթալ կանխէր եւ մեռեալ համարելով ի յաւիտենից կենդանին արտասուէր, ոչ ապագէն այս պիտի լինէր նշան թերեհաւատութեան, ուստի նա չընկերացաւ իւրաքեր կանանց, նորա՝ որք տակաւին այնքան չէին խորութափանց ի մատին աստուածութեանն Յիսուսի, որքան ամենօրհնեալ Տիրամայրն էր: Վերջապէս Տիրամայրն չգնաց ի գերեզման, զի իւր համար իւր Ռոդին չէր որդի մահու: «Ես թէ յաւուր երրորդի» յարութիւն պիտի առնէր երեւնուով իւր հաւատարիմ հաւատացերոց:

Իւղաքեր կանայք կը յառաջանան ի գերեզման, խնկով, իւղով եւ մոմով, կը յառաջանան եւ ահա կը զոնեն խոշոր տապանաքարը ի՞րաց ձգուած: Մինչ կը զարմանան, եւ ահա լուսեղին բերաններէ սոյն հրեղէն աւետիսը կը լսեն, մարդկային ազգի վերակենդանութեան սոյն աւետիսը կը լսեն: «Զի խնդրէք զիկնդանին ընդ մեռեալս: Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց»: Այս կիներ սարապաւ յերուապէմ: կը մտնեն, հերարձակ կը հասնին յԱռաքեալս եւ կ'աւետեն: Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց: Առաքեալը կը շփոմին, զետրոս եւ Յովհաննէս կը փութան ի գերեզման, եւ հաւատայ ձայնիւ կը զո-

շին: ուրեմն Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց: Այս տնկայն մինչ ի Գալիլիա Առաքեալք հաւաքուած են, ահիւ եւ անձկանօք: Յիսուսի գերեզմանի պահապանը կը զուժեն առ քահանայագետն Կայիսրակայ, թէ Քրիստոս յարեալ ի մեռելոց: Կայիսրակայի աշերէն կարծես կայծակներ կը թափթին, փութով ի ժողով կը կոչէ Մերակոյուր, որք կը զումարին, խոնարհելով իրենց ճաղատ զրտիները եւ սպասելով, լսել քահանայագետն թէ ի՞նչ նոր բան պատահած է: Հռութիւն մը տիրած է խորին եւ ահաւոր, սրուեր կը տրոփին եւ կը տագնապին այս ահաւոր կասկածէն, թէ մի զուցէ մոլորեցուցիչը, խորեբա՛յն յարութիւն առած լինի: Կայիսրակայ կարմիր քղամիդ վրան ձգած, ի նշան մահաշշուկ զուժի, բայլ առ բայլ կը յառաջսնայ, կը բազմի բահանայագետական ակոսն, որոյ բարձրացիր յենարանին ի վերև Մեծ մարզարէն Մատսէս լուսեղին երկու եղչերածեւ ցնցուղներ ի ճակատն ունենալով արձանած կայ: Փաղովն փառաւոր, կաճառն անկաշառ, զառաւորն անաչառ, ո՞վ սքանչելի տեսիլ ահաւոր եւ նշանաւոր, Կայիսրակայ կը զուժէ: «Ի զուր գերեզմանին վրայ ահազին բար մը զրի, յարեան: Ի զուր տասպանաքարը կնեցի, յարեան մոլորեցուցիչը, խարեբա՛յն: Ի զուր պահապաններ զրի ի հակիլ, այլ նա, մոլորեցուցիչը, խորեբայն յարեան: բարն է զրտորուէր, պահապանը ի զետին են զրուեր եւ Տեսիլ հրեշտակաց եւս տեղի ունեցեր է յողոյն յարութեան խորեբային:»

Բահանայագետին այս խօսքն անմիջապէս կընդհանուի Մերակոյուրն: «Ի զուր թող հրեշտակը երեւին եւ աւետեն թէ յարեան: Ի զուր թող ինքն խոկ երեւի եւ ինքզինքը կենդանի ցոյց տայ իւր աշակերտաց թէ յարեան: կը կաշառենք ամէն բերան, եւ Յիսուսի յարութեան փառքը կը չնցենք, Մատթ. Իշ. 15:

ՀԻՆ ԼԵԶՈՒԻՆ ՆՈՐ ՄՈՏԱՆ

Սո մեր խեղճ լեզուն ոլ ինչեր կը քաշէ կոր մեր ձեռքէն:

Ոմանք ծայրէն կը կարեն, ոմանք մէջքէն կը կարեն կը սէրսէմցընեն որ շատ ժամանակէ վերջը ինչեւը զլուելով զալիք չտնի:

Այս մեր լեզուն չարչարողներն են նոր զրադէաները որք կ'ըսէ թէ եկեք սա բար վերցունենք ու փոխենք: այն լեզուն հին ու պարիթ է, հիմակուան մօտային չի յարմարիք, որն ալ կ'ըսէ թէ հին ըլլալով ի՞նչ կ'ըլլայ

Հին մարզիկները մօտայի ժամանակ չծնած ըլլալնուն
համար մարդ սեպելու չէ, երեսի վրայ թողելու է : Ինչ-
պէս որ սննդք հին ձեւերնին այսինքն էնթալին շալվա-
րը փոխելով հետզիւտէ հիմակուան ձեւին մտան, նոյն-
պէս մննք ալ զայն կը փոխենք եւ կարելի եղածին չափ
հիմակուան ժամանակին կը յարմարցընենք : Ինչո՞ւ ըլ-
լրար, աղուոր մը կը շտկենք : Երեսը երկու խոթ պատա-
նա մը ընկեն վերջը բու արա մըն ալ կը քսենք :

— Փախցուցիր, կնիկներուն երեսն է ասիկայ, առ
չեղու :

— Էյ ճանըմ կարելի եղածին չափ ճամբու կը բե-
րենք :

— Բայց ասոր ալ պիսի բուս թէ որչափ որ ըլլայ
հին մարզը արդի ժամանակի մարդկանց պէս բոլորովին
չի կրնար յարմարիր մօտային :

— Ինչո՞ւ, չի՞ս տեսներ սա տարիքնին առած օրիորդ-
ները, ի՞նչպէս զարդարուելու արհետախն մէջ զամենքը
կը գերազանցնեն, եւ մանկամարդներուն ալ վրսն պա-
կառութիւն կը գտնեն, (իրենց վրայ ամեն պակառութիւն
ըլլալով համուերձ), Եւ կարելի եղածին չափ ալ կը ման-
կամարգտնան, հապա սա քու ծնած օրուանդ պարտա-
ները շատ աղէկ գիտցող օրիորդները որ քեզ ծերի տեղ
կը գտնեն եւ քենէ կը պատիկնան, ասոր ի՞նչ կ'ըսես : Հի-
մո տեսա՞ր, հինք ի՞նչպէս նոր կ'ըլլայ, ահա քեզի օ-
րինակ մը բերի մեր պառաս օրիորդները, գուն դարձեալ
կուզես նէ առակէ թէ վերջապէս ուզածիդ պէս չըլլար :

Անդիէն մէկն ալ կ'ելլէ կ'ըսէ թէ բերնիդ ինչ գայ
նէ գուրս տուր : Հայկական զրով ըլլայ աէ ինչ կ'ըլլայ
նէ ըլլայ, ուրիշները չհասկնան նէ քեզի ի՞նչ հոգ, գրո-
ղը գուն ես զուն հասկնալու ես :

Ուրիշ մ'ալ կ'ելլէ ուրիշներուն լեզուին չհաւնելով
մինակ իւր լեզուին հաւներ է, ան ալ պիտի ըսէ թէ իմ
լեզուս առ հասարակ ուսմին զիւրամատչելի ըլլալուն
համար ան գործածենք :

Ասուածաշունչն ալ ընաիր մատենագիրներն ալ իմ
լեզուովս թարգմանեմք ու ժողովուրդին կարգացնեմք :

Հիմայ վախնալու տեղը ո՞ւր է գիտե՞ս, գուցէ այս
լեզու շինելու ախուր կ'ընդհանրանայ եւ հիմայ որ ամէն
թաղ մէկ մէկ տեսակ հայերէն կը խօսի, այն ատեն ա-
մէն անհատ առանձին լեզու մը պիտի խօսի : Եւ հիմա
որ մէկ լեզու մը խօսելով իրարու ըսածը չեմք կրնար
հասկնալ, այն ատեն բնականաբար երրեք չհասկնալով
ամէն անհատ պիտի պարտառոր ըլլայ ինքնիրեն խօսիլ,
ինքնիրեն վիճաբանիլ, ինքնինքը թշնամանել եւ ինքն
իրեն հետ հաշտուիլ :

Ի՞նչ թօհափ բան կ'ըլլայ գիտե՞ս, Մաղլիկ . . .

ՖԱՒԹ

միթէ ներայի մէջ էսուափ ընտանիք չէ՝ մնացած այեւու,
եւ կամ աւելի շիտակը այս զարդարանքը չէ՝ որ աղքա-
տութեան դաւո կը բանայ :

Եկեղեցիները տիկնանց եւ օրիորդաց բաղմութեամբ
լցուած իբր թէ թաւրոնի կամ երեկոյթի մը հանդիսա-
կաններն ըլլային՝ այնպիսի զարդարանքներ ըրած էին որ
աղօթաւէրը կը չփոթեցնէին :

Նոյն օրը եկեղեցեաց միոյն մէջ երկու երիտասարդ-
ներմ մին աղօթած ատեն՝ մէկէն իւր ընկերին դառնալով :

— Վէնսան, ենին կէէն մատամազէլէ պագ, նէ շիք
չէ, տօղուասու ինսան հայրէթտէ գալըր :

Մեք յանցանքը այս պարոններուն չենք ընծայեր,
այլ պարզապէս այն տիկնանց եւ օրիորդաց որ այսպիսի
սրբավայրերու մէջ քար գայթակութեան կ'ըլլան :

Ուրբաթ օր ալ եկեղեցիները այցելելու առթիւ ինել
մը վիլութինի տուփեր պարպուած եւ շատ մ'ալ օ ըը
յուղնելը սպառած էր, Յայտի է թէ այս եկեղեցիները
երթալու նպաստակն աղօթել չէ բայց նիտէ իրենց արդ ու
զարդը ընդհանութիւն ցուցնել եւ ուրիշներուն նորանոր
թուալէթները աւենել եւ ուսնելու բազմանքէն յառաջ
եկած է : Ինչպէս որ հետեւեալ խօսակցութիւնը մեր այս
ըսածը կը հաստատէ :

Տերայի շիտակ ճամբուն վրայ :

— Նէ՞րտէն կէլիյօրուունուզ Սօֆի տուտու :

— Ասկերերանտան :

— Պիդ աէ օրայա կիտիյօրըաըք, նա՞րը գալապալըգ
վա՞ր մը :

— Մէջնումսուզ, հայտէ տէօնիւն, Երրորդութիւնա
կիտէլիմ :

— Տուտու, տուտու կրծիկին մատամընա պագ, նէ
լիւքս, կէօրէն պիր պանքէր գարըսը աըր աէք :

— Քա ճանըմ, նասըլ եափարլար պիլմէմ :

— Հայտէյին գըզլար, սօգաղըն օրթասընտա տուր-
մայըն :

Մեր խօսակից տիկին եւ օրիորդները Երրորդութիւնա
եկեղեցին կը մտնեն :

— Քա Ամալէր, ան քի առաջ անցար նէ, հրմշաըկէ
ճամբայ պաց :

— Քուրուկ օխան օտարն ասոր մեր ժամը լեցուեր
է, պիր ալ շէօլէ տուր մեղայ... :

— Պիր ալ բօլիթէզ օլուն մատամ, Ժին բօնումու
եըրթաճագսըն :

— Աէն օլ բաթաթէս, պէ՞ն նէյէ օլաճաղըմ :

— Մասի սուս օլ, ծէվապ վէրմէ :

— Բօլիթէզի բաթաթէս աղնայօր, արթըդ աղնա :

— Աման, պօթինլէրիմ վէք սըզյօր :

— Աման զըզ հիշ պիր եէրտէ բանաթ վէրմէզմին .
քա շու մատամըն քօսթիւմինէ պաղըն :

— Էյ գէք ճանըմ չէյ :

— Քիմ պիլիր զայ իրայա տըր :

— Պէլլի քի զէնկին ֆամիլեասընտան տըր, պագ-
սանա արգասընտաքի էլինտէ չանթալը տէլիգանլըյա, պէս-
պէսի ուշաղը տըր :

— Ուշագ տա օլտուգտան սծնղրա պէօլէ օլմալլ,
սահաթը, գօրանու, չէյի, հիչ պատան ֆարզը եօգ :

ԺԱՄԱՍԷՐՆԵՐՈՒԽ ԹՈՒԱԼԵԹԸ

Աւագ հինգաբթի օր Բնրայի շիտակ ճամբան ենողը
սքանչանոք կը գիտէր կանանց զարդարանքն որ կարծես
իրարու մրցման ելած էին, պահ մը կը խորհէնք թէ

Միւս կոնմի ալ երկու տարեւոր կիներ կը խօսակցէին :

— Քա Սլէմ տուառու, պարեւ, սէմթէ՞ն էկար :

— Հա՛, քիչ մը հովահրիմ ըսի, եալլահը զրի. քա ան ինչէնի սիւս :

— Քուրուկի, խելքի կալու պան, հիմակու ճահիլները կատղեր են. սա կէնծին հագած փոլքան նայէ եալափի կը վասի կոր :

— Տօլամա պունձուխ պանեցուցեր է. ելմօնս ալ նշանեցի, տառօսը քուկինիդ :

— Քա որի՞ն, էյ փէք հազ ըրի :

— Սրմաքէշի մը, պանը գործը բէք տիւզկիւն, էյ քիչ մը տարիքառ է ամա, զարար չունի :

— Ճահիլը ճահիլութին ունի, թող քիչ մը տարիքու ըլլայ տէ, տուն պերող ըլլայ :

— Առ թարաֆէն բէք աղէկ է, ող մը տուաւ, տէփա մատնի մը, հէմչն երկու քէսէ կ'ընէ . . .

— Խերը տեսնաս, Ասաուած թամամին հասցնէ :

Քովերնին կհցող տիկի՞ն մըն ալ համբերութիւնը հատնելով ըսաւ :

— Քա ճանըմ, աղօթքս չաշըրմիշ ըրի, քիչ մը կամաց խօսեցէք :

— Մեր լախըրտըյին ի՞նչ կը խառնուիս, աղօթք պիտի ընես նէ տունդ նստէ, ուզածիդ խտար աղօթէ :

Այս պատաժիանն թէպէտ դառն՝ սակայն քիչ մ'ալ յարմար երեւցաւ մեզ, որովհետեւ ժամանակէ մ' ի վեր եկեղեցիներուն տեսակցութեան ժամադրավայրի կերպարնք տուած եւ աղօթատեղիները զարդարանաց եւ պաճուծանաց աշխարհահանդէսի փոխակերպած են :

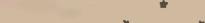

ՆԿԱՐՆԵՐ

Ճանըմ կարապիս աղա, եռումուրթա պօյասընը կէթիրտին ամա, օրթատա եռումուրթա եօս, նէյլ՞ո պօյալարմ :

— Տէօքէճէք տէլիսինիդ ա, էվին իշխնաէ լազըմ օլուր, հիչ օլմասա ելւզիւնիւզիւ պօյալարսընըզ :

— Պիզ տէ օնու սէնտէն էվվէլ տիւշիւնտիւք, մեղա, մօր... կիթ տէյիշտիր տէ զըրմըզըսընը ալ . . . պարի օլուռ օլաճադ պիր աղ տա բուարա ալ :

Բարիրիկուն կնիկ, հայաէ սա տուֆրան դիր նայիմ, — Ուտելու բան մը բերի՞ :

— Երէկ իրիկուան փաչան ի՞նչ եղաւ :

— Նա՞սըլ փաչա :

— Նէ տէմէք, սապահտան պէրի աճ տուրմուշում քի ագշամա փաչա եէյէլմ տէյի, պէնի մի աէնէյօրսըն, պու թըպկը Տիվրիկինին հիսապընա աէօնտիւ, իշտէ փիսիկը ո՞ւր է միսիկը :

— Ես անանկ բերաններու չեմ իգար գնա ուտելիք

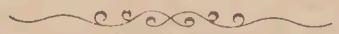
ճարէ տէ Տիվրիկը, փիսիկը, միսիկը ետքը նախլ ըրէ, երէկ իրիկուն ուր նստեցար նէ հօնկէ ուզէ փաչան :

— Երկու օր ետքը Պալը փազար կ'երթայ, ամէն իրիկուան նստած զինհատնէն ներս մտածին պէս զինհպանը :

— Օ՛ մասալլահ ուստա Միկիրափձ, նէ՞րտէ գալտինիզ, սիզին փածա պուռաս զոգմիս, ունութաբնիդ :

— Եօգ ունութմատըմ, Փիքրիմտէն չըգտը :

(Խնքն իրեն) Պալը քարը չըզկըտան չըգարսա, աէմէպ պունկար արր կ'ըսէ, կ'առնէ կը քալէ :

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Մարդուն մէկը այս օրերս աղան գարոցէն համելով արուեստի մը տալ կուզէ, ուստի աղուն ձեռքէն բռնելով գերձակի մը խանութ կը տանի եւ ձեռք մը զգեստ առնելէն ետքը շիամակ զնտան խարուսի կը տանի ու զոյզ մը չարըն կ'առնէ :

Տղան այս ատարօրինակ ոսքի ամանը տեսնելով հօրը կը հարցունէ :

— Հայրիկ ինչո՞ւ համար պօթին չես աւմեր կոր, չարըխով ի՞նչպէս քալեմ :

— Չարըխով երթաս նէ վերջէն շատ հապուստ կ'ըլլաս աղաս. ես քանի քանի մարդիկի կը ճանչնամ օր գրսէն չարըխով եկեր Պոլիս եւ այսօրուստն օրս երեւելի հարուստներ եղեր են, կ'ըսէ հայրը եւ չարըխը տղուն ոտքը կանցունէ :

Թէ որ չարըխը ասանկ հրաշք գործելու լլլար՝ այս օրուան օրս Պոլսոյ մէջ պօթին հազած քիչ մարդ պիտի տեսնէինք :

* * *

Լրագրաց վերջին երեսները բժիշկներու ծանուցումներով լի է :

Սոջի օրը բժշկին մէկն ալ լրագրի մը զրաւենեակը երթալով ուզեր է իրեն համար ծանուցում մը ընել տալ և մրագիրը բժշկին զանուպով հարցուցեր է :

— Ձեր արուեստին մէջ նշանաւոր բան մը ըրա՞ծ էք:

— Այս, առջի օրը մէկը փորի ցաւէն կը մնունէր կոր, ես աղատեցի, անցեալ շարթու հարուստ աղային մէկը ձուկ կերած ատեն կոկորդը ոսկր էր մնացեր գացի շուտ մը հանեցի :

Ի՞նչ մեծ վարպետութիւն :

* * *

Սիրելի ամուսինս, գիտե՞ս, դուն այնչափ ծանր հիւնդ էիր որ սուզի համար հազուստ ապսպիցի :

— Իրա՞ւ կ'ըսէն, սիրելի կինս, հիմա ետ տուի՞ր այդ հագուստները :

— Զէ, չէ, ի՞նչ զիտես, թերեւս հիւանդութիւնդ կ'երկրորդէ :

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Սոյն խորապելին տակ աշխարհիս վրայ գտնուող բազմաթիւ թերթեր, որոնք քաղաքական լուրերու և իրադիրու համար իրենց սիւնակներէն մի քանին յատկացուցած են, իմաստալից կամ անիմաստ, շիտակ կամ ծուռ, յիրաւի թէ յանիրաւի, նպաստաւոր կամ աննպաստ, վերջապէս թէր ու դէմ յօդուածներ խմբագրելով, կամ ընդօրինակելով, կը հրատարակեն, եւ ահա Գաղիկական «Էջութիւն» կամ Աւստրիական «Բայէ Շայէ Ֆէսֆէսէ», կամ Գերմանական «Ալամանաձայթունիր, կամ Խտալական «Քաթաքուլի», կամ Անգլիական «Աոլըեօգտըննուու», եւ կամ վերջապէս Ռուսական «Մօսքովինսքիտիքի լրագրի մը մէջ հրատարակուած քաղաքական յօդուածի մը նոյնութիւնը կամ ամփոփուած հետազրաւ»... կը հաղորդուի աշխարհի ամէն կողմիրը իր ամենակարեւոր բան մը : Ի՞նչ մը...:

Ի՞նչ որ է, ատոնց ամէնքն ալ իրաւունք ունին, անանկ ըստնք, քանի որ իրենց համար մեծ ոչքամներ են ատոնք :

Այդ լրագրաց յօդուածները մեծաւ մասամբ զուշուկութիւններ են, եւ միշտ «կ'ըսուի», «կ'լսենք թէ», «Հաւաստի աղբիւրէ կ'իմանանք թէ» և եւայնով համեմուած են : Շատերն այս փափկանկատութիւններն ալ չունենալով իրենք իրենց կ'ելնեն վճիռներ կ'արձակեն : Ուրիշներ ալ ընդօրինակութեամբ կամ թարգմանութեամբ կը բաւականան : Ամենէն զիւրին եւ կարծ ճամբան :

Քանի որ այդ առաջնորդով՝ յօդուածներուն ամենասուար մնջամանութիւնը («Ճըլի») կ'ելլայ, եւ այս արդիւնքը իրենց ալ վնաս մը չգար, հետեւաբար, ես ամենախնարհ ծառայ, կուգամ խոնարհաբար իմ քաղաքական ահսութիւնն պարզել, նախապէս ներողութիւնն խնդրելով իմ ամենաարդար («Վճիռներու», արամարանական («) պատճառաբանութեանց, եւ ամենամիշտ («) գուշակութեանց համար : Ակսիմ :

Ի՞նչ ըսել է որ Սպանիա Քուատայէն գուրս չպիտի ելնէ, կամ պէտք չէ որ ելնէ : Պարապ խօսք : Թող ելնէ : Եթէ չելնէ, ինք զիաէ : Եթէ ելնէ, Ամերիկան զիաէ զայն կուլ տալու կերպը : — Բայց ինչո՞ւ Քուատայի գծրծերուն միջամտելու համար Ամերիկա ինքնինքն իրաւունք կուտայ, ոս միակ պատճառաւ որ, Ամերիկա է :

Շայրագոյն Արեւելքի մէջ սական դուրս ենելու խնդիր չկայ : Հոն ըոլորտվին հակառակն է : Ներս մանելու իմնիդիր կայ, եւ Զինաստան պէտք է որ ինքզինքը բաղդաւոր համարէ, վասն զի չորս հարուստ հիւրեր են որ ներս կը մտնին . . . մշտնջենաւոր կերպով «մինաէրը փոելու» համար : Աստիգմէ մին («վաճառականութիւնը զարգացնելու է» ուրիշ մը «ածուխի մթերանոց պիտի շնիւր» երրորդ մը «քաղաքակրթութիւնը պիտի ներմուծեմ», վերջապէս չորրորդ մը «ես վերի արտի ցորենն եմ» ըսելով մէջմէկ քիչ աեղ կ'առնեն, ճիշդ այն Հրեային պէս որ չոգենաւին էն վերջը հասնելով պիտի փարչաճրգ իլշտիքէլմը ըսելով կը քշուի, կը քշուի, ու վերջապէս

քովինները անհամուգիստ ընելու աստիճան կը տեղաւորածի :

Ի՞նչ պիտի ընէ ձարձն : Ի՞նչ որ բրաւ մինչեւ ցարդ : «սիդ պիլիքինիդ է Փէնախիմէն անպին անցնելիք չունի :

Շիտակը ըսելով այսօր շատ արամաղիր չեմ ոսյն քաղաքական շահեկան («) ահսութիւնս աւելի ընդարձակութէն պարզելու, բայց կը խոստանամամ յաջորդ թուուվ աւելի մանրամատնութեանց մէջ մանել եւ կարեւոր «առաջնորդով» մը զրել, նա մանաւանդ որ հիմակուընէ հետազրական գործակալութիւնք ամենամեծ գումարներ խոստացած են ինձ տալ կթէ յօդուածս հրատարակութեան չարուած անոր օրինակը նախապէս իրենց յանձնեմ :

Թերեւս սապէս հետազիներ քաշեն : «D'après Dzaghighik . . .» — Է՞ս, չըլալիք բան չկայ աշխարհիս մէջ :

ԱԶԳԱՑԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բարձրագոյն հրաման մը կ'արաօնէ Բարիզ զանուող մի քանի գաղթականները թուրքիա գտնալու, եւ իրենց ապրուատի միջոցներն ապահովելու պարկեշտօրէն : Այս բարեւակը հրաման հաղորդուած է Ս. Պատրիարք Հօր ի դիտութիւն :

— Պատրիարքանի Ա. գործակատար Տէր Ներսէսեան էֆ. ի գիմայ Ս. Պատրիարք Հօր Կայս. Պալատ երթալով, ինչ ինչ գործերու համար տեսակցութիւն մ'ունեցաւ Ա. քարառ զար Վասեմ : Թահսին պէյի հետ :

— Մալիէն առջի օրն 30,000 զրուշի չափ գումար մը յանձնուեցաւ Պատրիարքան եւ կարելի եղաւ Զատկի տաթիւ մէյմէկ ամսական բաշխել պաշտօնէից :

— Կայս. վարժարաններն ընդունուելիք քսաննեւինդ աղացոց ցանկը պատրաստաւած ըլլալով, Ս. Պատրիարք Հայրը թագրիրով մը պիտի մատուցանէ ի Կայս. Պալատ :

— Զատկի առթիւ Վանայ, Մուշի, Աղթամարայ եւ այլ կարօտելոց բաշխուելու համար նորէն նպաստի գումարներ զրկուեցան կարօտութեանց շատութեան պատճառաւ : Նոյնպէս գաւառային որբանոցներու համար որացեալ ամսական նպաստից զումարները զրկուեցան ամէնքն առ միանչեւ մարտի վերջ պահանջ չէ մնացած այլեւս :

— Ազգ. Հիւանդանոցի Վարչական Յանձնաժողովն երէկուան նատին մէջ հետեւեալ որոշումները տուաւ : — 1. Հիւանդանոցի ընդհանուր երկու ամիսէ ի վեր ըրած քննութեանց արգիւնք ըլլալով, ծախուց նուազման եւ հասութիւց յաւելման միջոցներու գործադրութիւնը Զատկի յաջորդ շարթուան թողլով, որոշեց ըստ այնմ հրատարակը սոյն ելեւմատացոյցը : — 2. Ս. Յակոբայ Որբանոցի նոջարաններուն խոնաւութիւնն եւ խարիսու վիճակը նկատողութեան առնելով, ճարտարապետաց կարծիքն հարցնելէ վերջ, որոշեց անմիջապէս նորոգութիւններ ընել, եւ մատուախ կից հողին վրայ 70 որբ տղայ պա-

բունակող նոր շէնք մը կառուցանել, պէտք եղածն աւելցնելով հանգուցեալ Ասպիս Զունդի կատակած 2500 ֆր. գումարին վրայ, զոր Ս. Պատրիարք Հայրն յատկացուցած է սոյն նոր շէնքին կառուցման: — 3. Հիւանդանոցի եւ Որբանոցի ներքին պաշտօնէից գտասկարգութեան եւ անոնց պատասխանատուութեան աստիճանին վրայ խորհրդակցեցաւ: — 4. Ընդէ. կարգապահութեան յատուկ եւ մէն մի պաշտօնէի պարաւորութիւնն որոշող ներքին կանոնագրի մը պէտքն անհրաժեշտ նկատած ըլլալով, երկու ամիսէ ի վեր պատրաստուած տեղեկացրութիւններն ի մի ամփոփել եւ քիչ ատենէն Ազգ. Վարչութեան վաւերացման ներկայացնել որոշեց: — 5. Ցարդ Հիւանդանոցի սենեկանները տաքցնելու համար գործածուած վառարաններու եւ կրակարաններու տեղ յաջորդիքիր Կոչուած զրութեամբ ամրող Հիւանդանոցի միօրինակ ջերմութիւն տալու համար մասնաւոր վարպետներու կարծիքն այժմէն առնելու եւ ծախուց որքանութիւնն խմանալու նպատակաւ անդամներէն երկուքին յանձնեց հարկ եղած քննութիւններն ընել: — 6. Հիւանդանոցի փոքր մասենագրարանին ընդարձակման մասին խորհրդակցելով որոշեց մասնագովով մը կազմել: — 7. Ս. Յակոբայ Որբանցի մօա զանուող Եէտի. Գուլէի իսակաղորդարանի եւ մանածի երկու մեծ գործարանաց մէջ սոյն արհեստները սովորելու համար որոշեց Որբանոցէն 4—5 աշակերտ ընդունել տալ, երեկոյններն Որբանոց վերադառնալու պայմանաւ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Անդզիոյ կողմէ Զինական Ուէյ Հայ Ուէյի գրաւումը ընդհանուր վիճաբանութեան մը առիթ տուաւ տէրութիւններու փոխազարձ յարաքերութիւններուն նկատմամբ ի Մայրագոյն Արեւելու, Միեւնոյն ժամանակ Անդզ. նախարարութիւնը Մր. Պալֆուրի և Տէվլնչըրի դուքսին միջոցաւ խորհրդարանի երկու ժողովներուն առջեւ լիովին պարզեց Անդզիոյ նպատակները եւ Զինու մէջ Եւրոպական ուրիշ պետութիւններու հետ իր ներկայ յարաքերութիւնները: Նախարարական այդ յայտարարութիւնները կը ցուցնեն թէ Անդզիա Փորթ Մրթուրի Ռուսական պատասխանութեան մէջ Եւրոպական պատասխանութեան մօա ի Սիմիէզ: — Զարն 30,000 բազմահարուածեան հրացան եւ 30 միլիոն փամփուշտ նուրբեց Սեւ Լեռան իշխաննին:

— Սպանիական լրագիրք կը շարունակն քննադատել Ոււշինկթընէ եկած լուրերն, եւ կը յայտարարեն թէ Սպանիա չի կրնար ո եւ է ուրիշ զիջում ընել Մ. Նահանգաց տնարդար պահանջմանց: — Երբ Ամերիկեան ընդհ. հիւպատոս գօրավար Լի իր մարդերով Հավանացէ կը մեկնէր թշնամական ցոյցեր եղան: — Անդզիոյ կողմէ կը շարունակն գործութիւնները պատասխանութեան մարտանաւ. մը Հավանաւ ժամանեց Զարնացիները պաշտամական հրացան: — Եաւ Ամերիկան կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն: — Զօր. Լի՝ մարեխալ Պլանքօէ հրաժեշտ առնելու գնաց, բայց ոա չընդունեց, ըսկով որ չատ զբաղած է: — Մատրիտէ Ապրիլ 11 թուով կը հեռագրեն, Սպանիոյ նաւահանգստի բողոք վերատեսուչք սա շրջաբերական-հեռափառն գ ստացան: «Որովհեաեւ թոլփիլատորմը պիտի գործածուի նաւահանգստի պաշտամութեան», կը խնդրեմ ըսէք նաւահանգստ մանող շոգենաեւրու նաւադասաց, թէ առաւօտոն ժամ 6 էն առաջ (Բ. Ե.) պէտք չէ նաւահանգստ մանեն, այլ պարտին սպասել նաւահանգստէն դուրս:

— Եւաշինկդընէ կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն:

— Անդզիոյ կողմէ կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն:

— Անդզիոյ կողմէ կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն:

— Անդզիոյ կողմէ կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն:

— Անդզիոյ կողմէ կը հեռագրուի թէ Երեսփ. Ժողովն հրաւիրեր է զնախագահ: Մաքինի զէն ի ձեսին միջամրակելու ի Քուպա: Ծերակոյն յետածգեր է նիստն առանց որոշում տալու: Ֆրանս. եւ օտար լրագիրք պատերազմն աեխուսափելի կը նկատեն:

— Քուպայի ապստամբաց մասնախումբն յայտարարեց թէ Քուպայի համբավետութեան առ Ժամեայ կառավարութիւնն եւ բանակը բացարձակապէս մերժելով Մ. Նահանգաց միջամտութիւնը, պիտի չգործակցին մինչեւ որ Ամերիկա նախապէս չճանչնայ Քուպայի անկախութիւնը։ Հակառակ պարագային մէջ եթէ ամերիկան խումբեր ի Քուպա ցամաք ելնեն, Քուպացիք իրենց զէնքերը պիտի դարձնեն Միացեալ Նահանգաց դէմ։

— Սր. Մաքինի պիտի չճանչնայ Քուպայի կառավարութիւն անունով մարմին մը։

ՆՈՐ ԱՅԲԵՒՆԱՐԱՆ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴԻ ։ —
Եզմիրի Մամուրեան սպարանին հրատարակուած
սոյն Քերականը մէրուով պատրաստուած զուծ մը
է, եւ լուազոյնը նմանօրինակ հրատարակութեանց
մէջ։

Գին 20 փարս։

ԿԱՐԵՒՈՐ ԱԶԴ

Ազգային եւ օտար վարժարաններու մէջ դասախոսող ինչպէս նաև առեւարական հրամարակին վրայ երկարաւել փորձառութիւն ունեցող պատուաւոր անձ մը, Անգլիերէն եւ Գաղղիերէն թղթակցութեանց եւ Տօմարակալութեան գործնական դասեր տալու պատրաստ է ։ Դիմել խմբագրասունու։

ԶԵՕՐԵՖ

ՄԻ ՄՈՌՆԱՔ ԱՂՔԱՏՆԵՐԸ

Զատկական չէօրէք՝ ամենալաւ եւ ամենաընտիր կերպով պատրաստուած՝ ի նպաստ Սրբոյն Յակոբայ Ս.զգ. Անկելանոցի՝ պիտի վաճառուի մէկ օխա 11 զրուչ՝ կեսարացի Յարունակ էֆ. Պալքինանի կողմանէ։

Դնողք համով, հոտով չէօրէք գնած ըլլալէ զատ, Ս. Զատկի առթիւ ալ, բարեգործութիւն մը ըրտծ պիտի ըլլան Անկելանոցի հարիւրաւոր պատսպարելոց։

Վաճառման անգերն են, Բերա Մեծ. փողոց Ծաննի գեղարանին դիմացը թիւ 89 Միսայէլ էֆ. Ամենախիսի խանութը, նոյն փողոց Գաղլացոց Հիւանդանոցի դիմաց թիւ 45 Պ. Սարովի սրճարանը, նոյն փողոց թիւ 88 բէրուքէր ծիվան աղայի խանութը, եւ Բանկալթի Սր. Յակոբայ Անկելանոցի կից խանութը։

Սր. Յակոբայ Անկելանոցի պամարտոները չկրող չէօրէքներէն նոյն յարկին նպաստ չկայ։

ՀՐԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ ՊԱԼԱՏԵԱՆ ԳՐԱՄԱՆ
Սուլրան Համակ հաստեսի թիւ 14, Կ. Պոլս

Ե. ՑԷՄԻՐՃԻՊԱՇԵԱՆ

ԲԱՌԱԲԱՆ

ԳՐԱՆՍԵՐԷՆ - ՀԱՅԵՐԷՆ

Գին 22 Դր.

Սոյն Ֆրանսահայ բառարանը յօրինուած հետեւողութեամբ լիգուի տիեզերական բառագրքին, կը պարունակէ Ֆրանսերէն լեզուին գրեթէ բոլոր բառերն իրենց բոլոր առումներով, որպէս եւ ամենէն գործածական ոճերն։ Տէմբրճագաշեան էֆէնաի բառաշնութեան մասին իւր ունեցած մասնաւոր յարմարութեամբն որով բազմաթիւ բառերով ճոխացուցած է հայ լեզուն, գտած է լեզուին պակասած գրական, զեղեցկագիտական, իմաստասիրական, զիտական եւ արհեստական բառերուն հայերէններն, այնպէս որ կատարեալ բառացիրք մը կրնայ համարուիլ Բառապանն ունեցած այս երբեակ առաւելութեամբք, այսինքն առաւելութիւն Ֆրանսերէն բառից, առաւելութիւն նոր առմանց, առաւելութիւն 15—20,000 նորակերտ հայերէն բառից։

Այս բոլոր առաւելութեամբք Ֆրանսահայ Բառարանն, որ կը պարունակէ իրը 1000 երես, կազմեալ կը ծախուի անօրինակ գնով։

ՀԱՅԿ - ՎԱՐԴ - ՍԱՅԱԿ - Ա. ՊՈԼԻ

ՄԵԾ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒԻՆ ԹԷՅԻ

ԵԱՎՐՈՒԵԱՆ ԵՒ ԻՍԱԳՈՒԵԱՆ

Ճեղալ պէյ խանի դրան կից թիւ 10

Ամենէն ընդարձակ թէյի Վաճառատունն ի Կ.

Պոլիս, որ ճիւղել ունի 0սմ.

Տէրութեան ամէն կողմերը։

Գաւառաց ապսպրանքները

փութով եւ խնամով կը գոր-

ծագութիւն։ Զինական, Հնդիկ,

Ճավայի եւ Աէլանի ընտրե-

լագոյն թէյք, ուղղակի բեր-

ուած հոս։ Թէյի նոր հունձքն

սկսած է գալ։ Զգուշացէք

սոյն վաճառանիշն կեղծե-

րէն։

Փնտռել ԵԱՎՐՈՒԵԱՆ եւ ԻՍԱԳՈՒԵԱՆ սառ-
բագրութիւնը։

ԿՈՐՈՒՍԵԱԼ ԿՏԱԿԵ

ՀԱՅՈՐ. ԵՐԿՐՈՐԴ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ԹՈՐՀՔ ՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

— Զէ՛, ո՞վ է որ :

— Զարմանալի բան, շտա անգամ հոս կը դրօսնու . . . :

— Անչուշա տեսած եմ, քանի որ հոս կը յաճախէ, սակայն չեմ յիշեր :

— Գալով միւսին, անիրայ ես ալ չեմ ճանչնար, առաջին անգամն էր որ այս կողմիրը տեսայ :

— Անչուշա Պետիկ ըստած մէկ բարեկամն էր որ միասին եկած էին :

— Ո՛չ, աէր իմ, միասին չեկան, կարծեմ թէ հոս բարեկամացան իբարու, անէք բնչպէս եղաւ պատմեմ ձեզ : Նախ միւսիւ Պետիկ եկաւ եւ ըստ իւր սովորութեան ոկատ զրօնուլ օդակրակ վառել տալով եւ օդի խմելով, շատ անցաւ քիչ անցաւ միւս պարոնը եկաւ եւ սկսաւ Պ. Պետիկի հետեւիլ :

— Ագ Պետիկ ըստած ի՞նչ կ'ընէ :

— Իրաւ չզիմեմ թէ ի՞նչ գործ կ'ընէ, միշտ զրամն առանձ ահշուելու կը վճարէ, այնշափ շատ մաերիմներ ալ չունի որ հասկնամ թէ ո՞ր դասակարգին կը պատկանի, ընդհանրապէս Պարոն Տիմիթրօյին հետ կը տեսնուի :

— Այս զիշեր ի՞նչ ես եղեր չեմ գիտեր, Յովսէ՛, բոլոր անձանօթ անձանց անուններ կուտաս, նա աղանդերներուն ալ ամեննելին նայուծ չունիս :

— Գլխուս վրայ, վսեմապատիւ աէ՛ր, սակայն Տիմիթրօն անկարելի է որ չզիմնաք, աշխարհք կը ճանչգայն զայն, այնշափ հանրածանօթ է :

Ալս ըսելով միր արժանին Ա.Պշիկ Յովսէ ականգներուն պնակներն առնելով խանութ մտաւ, զանոնք վերըստին լիցնելով կամ աւելի այլապանելով վերապարձրնելու համար :

Պարոն Օհան յայնժամ զլուին երկու ձեռացը մէջ առած խոր մասմութեան մը մէջ թաղուեցաւ : Իր դէմքը խոժուում էր եւ յօնքերը պռսատ : Աչքին ահնպէտ մէկ կէտի մը վրայ յառած էին : Երբ Յովսէ վերապարցաւ աղանդերաց պնակները ձեռքը Օհան խոր քունէ մը արթնցածի նման ընդուստ սիթափեցաւ :

— Տէ՛ր վկայ, Զերդ վսեմութեան անհուն ներովութիւնը կը խնդրեմ այսպէս ձեզ նեղացնելուս համար, բայց աղնուազարմ Տէ՛ր, Տիմիթրօն թիզ մը մանուկն անգամ կը ճանչնայ թէ՛ հոս եւ թէ Բերայի կողմը :

— Է՛հ, քանի որ Պետիկ յաճախ կը տեսնուի անոր հետ, ըսել է Պետիկի որ զասակարգին սպատկանիլը հասկընալու էիր :

— Շնորհ ըրէ՛ք, մեծաշուք աէր իմ, ահա ճիշդ տ-

տոր համար է որ չեմ կարող որոշակի գիտնալ իրենց դասակարգը, որովհեաւ Տիմիթրօ ամէն զործի մէջ կը մանայ, հաշակաւոր տատի մախող մ'է եւ զրեթէ Պոլսոյ ամենէն ճարպիկ խաղամոլն է, ամէն լեզու իր մասնաւոր յատկութիւններովը կը խօսի, վերջապէս ամենաճարպիկ եւ խելացի մէկն է :

— Իրաւ շատ զարմանալի է աս, այդչափ ճանօթեւ հաչակ համած մէկն ինչպէ՞ս կը լայ որ ես չեմ ճանշնար, բայց անշուշտ տեսած պիտի ըլլամ ես այդ մարդը, կրնա՞ն նկարագրել զայն, բայց նախ սա օղին իմ կենացը խմէ, տեսնեմ :

— Շնորհակալ եմ, մեծաշուք աէր իմ, ձեր անգին եւ անմուխ կենացը :

— Անո՛ւշ, պատասխանեց Օհան, մինչդեռ Աղջիկ Յովսէ ողիի գաւաթթիկը կուլ ատլով, աղանդերաց պընակներէն քանի մը կտոր բան կը ճաշակէր :

— Պարոն Տիմիթրօն նկարագրել շատ զիւրին է, յարգամեծար աէ՛ր, իր պիտերուն ու մազերուն բաւական ճերմակ խառնուած է, զէմքը ցորենադոյն է եւ աչքերը կանաչորակ են, ոյժ մը ունի, ոյժ մը ունի որ զիս մէկ մատովը օդակրակի պէս երկինքէն եօմը յարկ վար կը նետէ, մասնաւոր նչան մը միայն սա ունի որ ձախ ականջին տակ սպիլ մը ունի, ինք ալ թէպէտ գէր չի համարուիր, սկական նիհար ալ չէ բաւական լեցունկէլ է, անշուշտ այս միջոցիս Պետիկի հետ մասնաւոր գործ մը ունի որ շաբաթ երեկոյ զիրար վնասեցին, իրաւ որ այն զիշերը աժան ազտակեցայ :

— Ի՞նչ բանէ աժան ազտակեցար, աճաւասիկ զարձեալ առեղծուածներ կը խօսիս, յիբաւի այս իրիկուն խելքդ զլուխոդ զալիք չունի, օդի մ'ալ անկէ, տեսնեմ թերեւս քիչ մը արբերութիւն ընէ :

— Ամոթով կը թողուք զիս, շնորհաշուք աէ՛ր իմ, ձեր թանկագին կենացը :

— Ի՞նչ այցչափ կը զարմանաք ըսածներուս, այն իրիկունը նախ Պարոն Տիմիթրօ եկաւ եւ բաւական նըսաւելէ վիրջ մեկնեցաւ, եւ այնպիսի խօսք մը Պետիկի ըսել ծառացիկ յանձնարարեց, որ երբ պարոն Պետիկի ըսեկի անշուշտ մէկ կիցով ծովուն մէջ լոգանք մը պիտի ընէի :

— Օհան, միթէ հոս յաճախորդնրը կից ալ կը զարնեն, ի՞նչ խօսք էր որ պարոն Պետիկի պիտի հարկագրութիւն այնշափ բազմութեան մէջ զքեզ հարուածենի :

— Տեսէ՛ք որ եզերութիւնը պատմեմ, եւ վստահ եմ որ ինծի իրաւունք պիտի տաք :

Եւ այս ըսելով Աղջիկ Յովսէ ընտանիքար իր գաւաթթը կրկնին լեցունելուց կոնծեց եւ առանց սեթեւեթի Օհանի ծխտուուփին սիկառ մը պլորել սկսաւ :

Շարունակելի

Արտօնատեր Ա. ՍԱԲՈՅԵԱՆ,

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԶԱՆ

(Նախակին ՊԱՐԱՏԱՏԱՆԱՏՈՒՄ Տպարան)

Կ. Պալխ, Սակրան Համում 14.